

Tại sao Nabi Muhammad kết hôn với A'ishah khi bà vẫn còn là một đứa trẻ ?

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية]

Fawzy Al-Ghoudairy

Dịch thuật: Abu Zaytune Usman Ibrahim

Kiểm duyệt: Abu Hisaan Ibnu Ysa

2012 - 1433

IslamHouse.com

لماذا تزوج النبي محمد عائشة وهي طفلة « باللغة الفيتنامية »

فوزي الغديري

ترجمة: أبو زيتون عثمان إبراهيم

مراجعة: أبو حسان محمد زين بن عيسى

2012 - 1433

IslamHouse.com

Mục lục

Chủ đề	Trang
✿ Mục đích là chỉ trích việc kết hôn sớm (tảo hôn) hay muốn bôi nhọ hình ảnh của Nabi Muhammad?	4
✿ Nếu hình thức kết hôn này là điều kì quái, vậy tại sao những kẻ ngoại đạo Quraish lại không dùng nó làm phương tiện để chống lại Muhammad?	6
✿ Những người đó có biết độ tuổi kết hôn của người Do Thái không?	7
✿ Phương Tây cũng cho phép kết hôn với những cô gái nhỏ tuổi.	10
✿ Độ tuổi được phép kết hôn ở nhiều quốc gia trên thế giới.	12
✿ Liệu có hợp lý chăng khi đánh giá một cuộc hôn nhân diễn ra trước 1400 năm dựa trên các pháp luật của một thế kỷ ?	18
✿ Các cô dâu ở châu Phi còn trẻ hơn 10 tuổi.	21
✿ Đó không phải là sự thỏa mãn cho sự ham muốn!	24
✿ Chúng ta hãy tạm dừng ở đây!	29

Mục đích là chỉ trích việc kết hôn sớm (tảo hôn) hay muốn bôi nhọ hình ảnh của Nabi Muhammad?

Hầu như những người phương Tây đều lấy làm ngạc nhiên từ cuộc hôn nhân của vị Nabi Islam với A'ishah, một cô bé chỉ mới chín tuổi trong khi Người ﷺ đã quá tuổi năm mươi.

Nhiều người phương Tây mô tả cuộc hôn nhân này là một sự cưỡng đoạt đáng bị lên án và chỉ trích, nhiều người còn cố tình bôi nhọ hình ảnh Nabi của Islam bằng cách nói rằng Người là người đàn ông do bị kìm nén ham muốn tình dục lâu ngày nên đã xâm chiếm những đứa bé gái và họ cho rằng đây là hình ảnh thực sự của tôn giáo Islam và những người Muslim.

Thật ra, những người này đã thực sự không có hiểu biết gì về loại hôn nhân này, đây là hình thức hôn nhân rất bình thường và rất phổ biến trong thời kỳ đó, không có sự chỉ trích hay phê phán gì cả.

Dường như, những người chỉ trích và lên án đã không bận tâm chỉ trích về hiện tượng kết hôn sớm cho trẻ em nữ ở độ tuổi 9 với những người đàn ông trên tuổi 50 mà điều qua tâm của họ là muốn chỉ trích Nabi của Islam ﷺ nhằm bôi nhọ và làm xấu đi hình ảnh tốt đẹp và cao quý của Người. Họ chỉ muốn làm lu mờ hình ảnh của Người cũng như làm giảm đi uy tín của Người, qua đó để chứng tỏ và thể hiện rằng họ là những người

luôn bảo vệ “các quyền của phụ nữ”. Nếu những người này thực sự muốn lên án và phê bình hiện tượng kết hôn này thì họ phải nêu nó ra như một hiện tượng chung của xã hội đã xảy ra trước khi Islam ra đời và còn tiếp diễn sau đó, nhưng tại sao họ lại chỉ tập trung vào một cá nhân duy nhất và miêu tả giống như cá nhân đó là người sáng lập ra loại hôn nhân này, rồi y là người đầu tiên thực hiện nó và cũng là người duy nhất thực hiện nó.

Quả thật, Muhammad ﷺ sinh ra và lớn lên trong xã hội quen với kiểu kết hôn như thế này, nên Người cũng kết hôn giống như bao người đàn ông khác trong xã hội của Người đã kết hôn. Hơn nữa, những người không tin vào sứ mạng truyền bá của Người cũng như những người từ lâu đã chiến đấu với Người và quyết tìm cách giết hại Người cũng không dùng hình ảnh A'ishah để làm xấu đi hình ảnh của Người cũng như để chống lại Người. Bởi hiện tượng kết hôn đó là một điều rất bình thường và phổ biến trong thời điểm lúc bấy giờ, và bởi vì chính bản thân họ cũng đã từng gả các con gái nhỏ tuổi của họ cho những người đàn ông lớn tuổi.

Nếu hình thức kết hôn này là điều kì quái, vậy tại sao những kẻ ngoại đạo Quraish lại không dùng nó làm phương tiện để chống lại Muhammad?

Những người ưa thích bình luận và phê phán về cuộc hôn nhân này, họ đã quên các trường hợp tương tự trong thời đại của Nabi Muhammad ﷺ!!

Sao họ chỉ trích và lên án cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ với A'ishah mà lại không chỉ trích, lên án những người đã không tin Islam cũng như những người đã chiến đấu với Muhammad và tìm đủ mọi cách để giết hại Người vì họ cũng kết hôn với những cô gái ở độ tuổi rất sớm và thậm chí họ đã đi trước vị Nabi của Islam về việc làm đó? Nếu ý định của các nhà phê bình và chỉ trích là phê bình và chỉ trích mối quan hệ giữa người đàn ông già và một đứa trẻ gái, thì đáng lẽ ra họ cũng phải nêu ra những trường hợp khác đồng thời xảy ra trong thời đại của Muhammad ﷺ.

Những người đó có biết độ tuổi kết hôn của người Do Thái không?

Những người phê bình và chỉ trích cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ và A'ishah cũng phải nên tập trung vào những gì mà Do Thái giáo nói về vấn đề này. Quả thật, tôn giáo Do Thái cho phép mỗi quan hệ như thế này với đứa trẻ khi nó được ba tuổi và một ngày!

Kinh Cựu ước có kể về câu chuyện hôn ước của Ishaq bin Ibrahim (Isaac con trai của Abraham) عليه السلام với Rifqah (Rebecca) lúc bà còn là đứa trẻ ba tuổi. Còn trong Sáng Thế Ký nói rằng Ishaq (Isaac) عليه السلام chào đời khi Sarah (mẹ của Ishaq) chỉ mới chín tuổi: “Thế là Ibrahim cúi đầu quỳ lạy và cười, nói với chính mình: Một đứa bé được sinh ra cho một người đàn ông một trăm tuổi hay Sarah sinh con khi chỉ là một bé gái chín tuổi?” (Sáng Thế 17: 17).

Và Rifqah (Rebecca) chào đời đúng vào năm mà Sarah qua đời, hãy xem: “Bethuel trở thành cha của Rifqah. Milcah đã sinh tám người con trai cho Nahor, người em trai của Ibrahim” (Sáng Thế 22: 23). Trong chương kế tiếp, ngay ở đoạn đầu, nó được đề cập rằng:

“Sarah sống đến một trăm hai mươi bảy tuổi” (Sáng Thế 23: 1) tức là Ishaq (Isaac) lúc đó được 37 tuổi còn Rifqah (Rebecca) chỉ là một đứa bé đang còn bú.

Và khi Ishaq được 40 tuổi và Rifqah được ba tuổi thì Ishaq đã kết hôn với bà. “Và Ishaq đã bốn mươi tuổi lúc ông kết hôn với Rifqah (Rebecca) con gái của Bethuel thuộc Aramean từ Paddan Aram, em gái của Laban Aramean.” (Sáng Thế ký 25: 20).

Thật ra, Talmud (Nền tảng giáo luật của Do Thái giáo) chính nó đã cho phép các mối quan hôn nhân như vậy mặc dù các cô gái chỉ là những đứa trẻ. Theo các giáo lý sau đây:

□ Điều thứ 55 của bộ luật hành chính và tư pháp của Do Thái giáo cổ đại nêu rõ: «Người Do thái được phép kết hôn với đứa trẻ gái ba tuổi, xác định cho tuổi đời của đứa con gái đó là ba năm một ngày».

□ Điều thứ 54 của bộ luật hành chính và tư pháp Do thái giáo cổ đại nêu rõ: “Người Do thái được phép quan hệ tình dục với đứa trẻ dưới chín tuổi”.

□ Điều thứ 11 của Talmud Khathoboth nói: “Việc quan hệ tình dục giữa một người đàn ông trưởng thành với một đứa trẻ gái là chuyện bình thường”.

Và thánh Saeed Rabi bổ sung thêm cho các điều luật trên, ông viết: “Người hãy ghi nhận: Đứa trẻ đạt đến tuổi ba năm và một ngày là có thể thực hiện quan hệ tình dục.”⁽¹⁾

Nếu thực tế, việc Do Thái giáo cho phép mỗi quan hệ tình dục với một đứa trẻ gái ba tuổi không bị xem là điều kỳ quặc, vậy lý do tại sao Nabi Muhammad ﷺ kết hôn với A'ishah một cô gái chín tuổi lại bị chỉ trích và lên án.???

⁽¹⁾J. Neusner, Talmud Babylonia, vol.XXIII.B, tánh để bảo Sanhedrin năm 1984, 150. Xem vol.XIX.A, tánh để bảo Qiddushin 10a-b, năm 1992, 33. «Kinh nguyệt» ở đây tất nhiên đề cập đến nghi lễ «ô uế thông» được mô tả trong Lev.15

Phương Tây cũng cho phép kết hôn với những cô gái nhỏ tuổi

Kết hôn ở độ tuổi rất sớm đã được phổ biến ở châu Âu. Bằng chứng tốt nhất cho điều này là các cuộc hôn nhân nhỏ tuổi của các vị vua và các nhà lãnh đạo trong thế kỷ thứ mười hai cho mục đích tạo ra liên minh để đảm bảo tính liên tục của sự hòa bình. Ví dụ cho điều đó là nữ hoàng «Anias» của Pháp, vợ của hai hoàng đế Byzantine: Hoàng đế Alexios Kamanos II, và Hoàng đế Andronikos Kamanos I, tương đương.

Theo (William of Tyre), Anias chỉ tám tuổi khi cô đến Constantine (tên cũ của Istanbul) trong khi Alexios mười ba tuổi⁽²⁾. Ngoài ra, vợ của Alexios Kamanos I, lúc kết hôn thì cô chỉ mới mười hai tuổi và trở thành một hoàng hậu trước tuổi mười lăm. Còn riêng hoàng hậu của Byzantium «Theodora» vợ của Manwel, cô đã mười ba tuổi khi kết hôn với Hoàng tử của Jerusalem «Baldwin III», và «Margret Maria Hingaria» thì kết hôn với «Izak Anglo II» khi bà chỉ mới được chín tuổi.

⁽²⁾ William Tyre, Lịch sử của Deeds Done Ngoài biển, 13,4, P. Wirth, <Wann wurde Kaiser Alexios II. geboren> Byzantinische Zeitschrift, 49 (1956), 65-7.?

Tuổi Ainas trong thời đại đó không phải là một cái gì đó bất thường. Nó thậm chí còn là một vấn đề truyền thống rằng cô dâu và chú rể mới gặp nhau tại Constantine, trong ngôi nhà của người phối ngẫu, người có cấp bậc cao trong xã hội⁽³⁾. Tuy nhiên, trước khi Alexios hoàn thành năm thứ ba như một vị hoàng đế, người anh em họ của cha mình Andronikos đã chỉ định mình như một hoàng đế su (Sinh năm 1118, tức là ông đã 65 tuổi) và lật đổ Alexios bằng vũ lực và kết hôn «Ainas» mặc dù tuổi đời của hai người họ cách xa nhau tới năm mươi năm⁽⁴⁾.

Điều này rõ ràng cho thấy cuộc hôn nhân của các cô gái trẻ với nam giới hơn sáu mươi tuổi là một điều rất thông thường ở châu Âu đối với tầng lớp lãnh đạo và thượng lưu, hướng chi là đối với công chúng và tầng lớp thấp hèn? Không nghi ngờ gì nữa rằng loại hôn nhân này đã được phổ biến trong công chúng ở châu Âu sau hơn năm thế kỷ từ cuộc hôn nhân của Muhammad ﷺ với bà A'ishah.

⁽³⁾ Một ví dụ như Anna Comnena, người đã được đưa đi để được mẹ chồng tương lai của cô, Thái hậu Mary của Alania, chăm sóc, trước khi cô được tám tuổi để có thể được đưa lên với chồng chưa cưới của Constantine (Anna Comnena, Alexiad 3.1.4; 2.5.1 cho thêm một ví dụ).

⁽⁴⁾ Choniates, Historia, 275-6.

Độ tuổi được phép kết hôn ở nhiều quốc gia trên thế giới

Nhìn vào truyền thống xa xưa của châu Âu thời trung cổ trở về thời hiện đại tức sau 14 thế kỷ từ cuộc hôn nhân của vị Nabi Islam với A'ishah thì chúng ta thấy rằng tuổi kết hôn được chấp thuận vẫn còn là ở độ tuổi sớm tại nhiều nơi. AVERT, một tổ chức từ thiện quốc tế quan tâm đến nghiên cứu về căn bệnh hiểm nghèo HIV/AIDS, có trụ sở chính tại Vương quốc Anh, một tổ chức đã cực lực làm việc với mục đích ngăn ngừa căn bệnh này lây lan khắp toàn cầu, đã đề cập đến một bảng chi tiết trong trang web của mình về tuổi cho phép kết hôn trên toàn thế giới⁽⁵⁾, tức độ tuổi mà chính quyền và nhà nước cho phép quan hệ tình dục của các quốc gia trên toàn thế giới. AVERT nói rằng người dân Nhật Bản có thể thực hành quan hệ tình dục hợp pháp ở độ tuổi 13, và Argentina cho phép thực hành quan hệ tình dục cũng ở độ tuổi như vậy. Còn tại Canada, cho đến năm 1890, độ tuổi được được phép thực hiện hành vi này là 12 tuổi⁽⁶⁾. Tương tự như vậy, ở Mexico tuổi được phép thực hiện hành vi tình dục là độ tuổi 12.

Ở Panama (địa danh thuộc quốc gia Trung Mỹ, giữa Costarica và Colombia, bắc giáp biển Ca-ri-be và

⁽⁵⁾ <http://www.avert.org/aids-statistics.htm>

⁽⁶⁾ Đăng Báo thủ di chuyển đề nâng cao độ tuổi cho phép kết hôn của Terry Weber, Globe and Mail, June 22, 2006.

nam giáp Thái Bình Dương) và Philippine, độ tuổi được phép quan hệ tình dục là cũng là 12.

Tại Tây Ban Nha⁽⁷⁾, Cyprus (Cộng hòa Sip)⁽⁸⁾, Hàn Quốc, độ tuổi chấp thuận cho hành vi này là 13, trong khi ở Cộng hòa Bolivia, độ tuổi cho phép quan hệ tình dục là ở độ tuổi trưởng thành⁽⁹⁾.

<http://www.avert.org/age-of-consent.htm>

Nếu đây là thực trạng trong thế kỷ 21, vậy tại sao họ lại không chấp nhận nó?

Tất cả tình trạng này đã diễn ra một cách hợp pháp sau 14 thế kỷ kể từ cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ với A'ishah! Với điều này, chúng ta có thể lưu ý rằng những quốc gia này có nguồn gốc văn hóa và vị trí địa lý khác nhau nhưng lại đều cho phép thực hành quan hệ tình dục ở độ tuổi rất sớm, vậy, tại sao một số người lại không tôn trọng truyền thống của một quốc gia sống trước đó 14 thế kỷ? Thật là một điều vô lý để buộc các quốc gia khác theo suy nghĩ của phương Tây hay Mỹ về những gì nên được chấp nhận hay không chấp nhận! Đặc biệt là cách đây 14 thế kỷ.

Theo bảng thống kê trên trang web của Tổ chức AVERT cho biết, quá thật tuổi cho phép quan hệ tình

⁽⁷⁾ Theo quy định của Điều Hình sự Tây Ban Nha, Mã 181 (2).

⁽⁸⁾ Điều 154, Bộ luật Hình sự của Cộng Hòa Sip.

⁽⁹⁾ Theo điều 308, Bộ luật hình sự nước Cộng Hòa Bolivia.

dục hoàn toàn khác nhau đối với các tiểu bang khác nhau ngay bên trong của chính nước Mỹ, ví dụ, tuổi cho phép quan hệ tình dục ở tiểu bang Aiwa, Missouri và Nam Carolina là 14 tuổi trong khi độ tuổi được phép quan hệ tình dục tại các tiểu bang Arizona, California, Bắc Dakota, Oregon, Tennessee và Weskinson không dưới 18 tuổi.

<http://www.ageofconsent.com/comments/numberone.htm>

Điều này có nghĩa rằng thật vô lý hoặc khó có thể chấp nhận cho việc lấy sự khác biệt của phương Tây hay Mỹ để chỉ trích và lên án về vấn đề độ tuổi được phép kết hôn. Nếu ngay cả các tiểu bang của Hoa Kỳ đã có sự khác nhau trong việc xác định độ tuổi này thì đó đúng là một điều ngớ ngẩn và hết sức vô lý khi chúng ta chỉ trích và lên án một cuộc hôn nhân ở độ tuổi sớm diễn ra trước thời đại của chúng ta 14 thế kỷ.

Giá trị đề cập đến ở đây rằng một số tổ chức ở phương Tây đã phản đối việc nâng (tuổi được phép kết hôn) lên. Chẳng hạn, ở Canada, các tổ chức này trao đổi thư từ với các thành viên quốc hội thông qua internet và yêu cầu từ chối đề nghị này và chứng minh những tác động nguy hiểm của nó⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ Xem <http://www.ageofconsent.ca/action.html>

Một trong các lá thư như vậy được gửi đến các thành viên quốc hội, đề cập:

“Thành viên quốc hội thân mến,

Tôi viết thư cho bạn để thể hiện thái độ của tôi liên quan đến việc nâng độ tuổi được phép kết hôn tăng lên từ 14 tuổi đến 16 tuổi ... điều này chỉ tạo nên sự nguy hiểm và sẽ làm cho các nam nữ thanh thiếu niên quan hệ tình dục bất hợp pháp”.

Nếu chúng ta trở về với lịch sử về độ tuổi hợp pháp để các cô gái chấp nhận hoặc từ chối quan hệ tình dục hay hôn nhân ở Mỹ và phương Tây, chúng ta sẽ thấy rằng độ tuổi 10 - 13 là độ tuổi lý tưởng được chấp nhận giữa thế kỷ XIX⁽¹¹⁾.

Hơn nữa, người Mỹ nên biết rằng vào năm 1885 tuổi được phép thực hành quan hệ tình dục là ở khoảng 10 tuổi tại Anh và Mỹ, tức là chỉ lớn hơn một tuổi so với độ tuổi của A'ishah lúc bà kết hôn với Nabi Muhammad ﷺ trước đó 13 thế kỷ (tức 1885). Stephen Robertson đã viết về vấn đề này: «Năm 1885, vụ bê bối diễn ra sau khi phát hành cuốn sách của The Maiden Tribute of Modern Babylon, nhà văn người Anh Sted công bố kinh doanh các cô gái trẻ ở London, và những chiến dịch này đã trở thành một phần của phát động

⁽¹¹⁾ [Waites, Matthew (2005). Độ tuổi được phép kết hôn: Thanh niên, tình dục và quyền công dân. Palgrave Macmillan. ISBN 1-4039-2173-3, trang 7.

chiến tranh chống lại nạn mại dâm ở Hoa Kỳ. Vụ bê bối này đã kêu gọi nghị viện Anh nâng cao độ tuổi được phép kết hôn lên từ 10 đến 16 tuổi và đã thu hút sự chú ý của các nhà cải cách Mỹ trong việc định lại pháp luật của đất nước họ»⁽¹²⁾.

Những người phương Tây và Mỹ nên biết chiến dịch của Hiệp hội phụ nữ Kitô giáo để ngăn chặn rượu (WCTU 1885-1990) và tăng độ tuổi được phép kết hôn lên ở các tiểu bang Hoa Kỳ. Và sau khi ban hành pháp luật nói chung, tuổi được phép kết hôn ở hầu hết các tiểu bang Hoa Kỳ đều được xác định là ở độ tuổi 10, trong khi đó, ở bang Delaware lại là 7 tuổi⁽¹³⁾.

http://www.internationalorder.org/scandal_response.html

Quả thật, tuổi được phép kết hôn tại một trong các tiểu bang Hoa Kỳ là chỉ có 7 tuổi, và thực tế này chỉ cách thời đại của chúng ta 120 năm! Tuy nhiên, người phương Tây không biết điều đó nên đại đa số họ lại cứ chỉ trích tôn giáo Islam và người Muslim về cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ và A'ishah, một cô gái chín tuổi diễn ra cách đây hơn 1400 năm.

⁽¹²⁾ Stephen Robertson, Tạp chí Lịch sử Xã hội, mùa hè năm 2002.

⁽¹³⁾ Linda R. Hirshman và Jane E. Larson, HARD BARGAINS: CHÍNH TRỊ CỦA SEX, Oxford University Press, 1998, pp124-133, ISBN: 0-19-509664-9.

Dù sao, thời đại của chúng ta, vào đầu thế kỷ 21, chúng ta đã chứng kiến một cuộc hôn nhân đầu tiên ở châu Âu, như ở Ru-ma-ni, nơi mà tuổi được phép kết hôn là 16 tuổi. Có bé Ana Maria (công chúa của Gypsy Roma), mười hai tuổi, kết hôn với một cậu bé Birita Mihai, mười lăm tuổi. Vua Roma Florin Cioaba, người cha của cô dâu, nói với các nhà báo:

«Trong thực tế, đây là một ngày hạnh phúc trong ngôi nhà của hoàng gia, những ngày tốt nhất của cuộc sống của tôi, ... thật là điều tốt hơn cho các em kết hôn ở độ tuổi sớm». Fasil Eunisko, thuộc Trung tâm Chính trị Roma, đã tuyên bố: «Việc kết hôn của công chúa đã không xảy ra bằng vũ lực, cô là người yêu của nhà vua và ông không thể hành động chống lại mong muốn của mình. Chúng ta cần phải bảo tồn các truyền thống của chúng ta để giữ gìn bản sắc của chúng. Vì vậy, thật là vô đạo đức để ngăn cấm các truyền thống và các chuẩn mực, và không ai có quyền ngăn cấm điều đó»⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ Dina KYRIAKIDOU, The New Zealand Herald, October 01, 2003.

Liệu có hợp lý chẳng khi đánh giá một cuộc hôn nhân diễn ra trước 1400 năm dựa trên các pháp luật của một thế kỷ ?

Sau khi chứng minh rõ độ tuổi được phép kết hôn đối với các cô gái người Mỹ từ xưa cho đến cuối thế kỷ 19 đều ở độ tuổi 10, tức là hơn A'ishah رضي الله عنها một tuổi lúc bà được Nabi Muhammad صلى الله عليه وسلم kết hôn cách đây 13 thế kỷ, và độ tuổi này còn thấp hơn chỉ có 7 tuổi ở một số tiểu bang của nước Mỹ tức là trẻ hơn A'ishah رضي الله عنها hai tuổi lúc bà kết hôn. Và khi đã chứng minh rằng lứa tuổi được phép kết hôn vẫn dao động từ 12 - 13 tuổi ở hầu hết các nước trên thế giới, bao gồm cả các nước phương Tây lẫn các nước theo đạo Kitô giáo. Như vậy, không có lý do gì để chỉ trích và phê bình cuộc hôn nhân giữa Nabi Muhammad صلى الله عليه وسلم và A'ishah رضي الله عنها cả, và thực chất đây có thể được coi là một hành vi phản đối các cô gái trẻ của những kẻ chủ mưu.

Những kẻ chủ mưu này lợi dụng sự thiếu hiểu biết của cộng đồng phương Tây về sự thật độ tuổi được phép kết hôn ở phương Tây và các nước Islam mục đích chỉ để kích động chống lại tôn giáo Islam và các tín đồ Muslim, qua đó, họ muốn tạo ra hình ảnh xấu cho vị Nabi của Islam. Trong thực tế, những kẻ chủ mưu này thực chất là những người đạo đức giả bởi vì họ đang cáo buộc người Muslim với những thứ được

cho hợp pháp và rất bình thường đối với cả người Muslim và không phải Muslim.

Tóm lại, kết hôn sớm vẫn còn tồn tại trong thế kỷ 21, và nó được thực hiện bởi những người châu Âu và Kitô giáo trong thế kỷ 21, vậy lý do tại sao lại chỉ trích và lên án vị Nabi của Islam đã thực hiện điều này cách đây 1400 năm? Điều này rõ ràng chứng tỏ những kẻ chủ mưu thật không đáng tin cậy và mục đích ẩn của việc họ cho rằng A'ishah là một đứa trẻ bị ép buộc kết hôn với một người đàn ông già trên 50 tuổi chỉ nhằm ngụy tạo vỏ bọc bề ngoài rằng họ luôn đứng ra bảo vệ các quyền của phụ nữ và quyền con người. Tuy nhiên, ngoài sự cáo buộc của những kẻ chỉ trích che dấu mục tiêu thực tế của họ, chúng tôi muốn chứng minh một số điểm về cuộc hôn nhân của vị Nabi Islam ﷺ với A'ishah (رضي الله عنها), cô gái chín tuổi, để hiểu lý do và hoàn cảnh của cuộc hôn nhân đó.

Họ có biết gì về bán đảo Ả-rập vào trước thế kỷ 14 không?

Có thể nói rằng các nguyên tắc, tâm lý và nhận thức của phương Tây trong thế kỷ 21 không hiểu đầy đủ và trọn vẹn hết các nguyên tắc, tâm lý và nhận thức của phương Đông cũng như Ả-rập trong thế kỷ thứ 6. Nguyên nhân là vì có một khoảng cách lớn giữa hai nền văn minh của hai thời đại cách xa nhau, thêm nữa là khoảng cách về văn hóa, tư tưởng, và vị trí địa lý giữa

hai khu vực. Đây là một điểm rất quan trọng cần phải được công nhận, bởi vì đánh giá về một chuẩn mực hành vi của một cộng đồng phương Đông trước 14 thế kỷ dựa trên nền văn của chủ nghĩa thế tục phương Tây trong thế kỷ 21 là không chính xác. Do đó, người phương Tây trong thời kỳ này cần nghiên cứu chuẩn mực đó và hiểu được lý do biện minh cho nó. Dù sao, lý do đó vẫn được thuyết phục bởi một số các cộng đồng phương Tây và Kitô giáo, những thành phần không phản đối sự kết hôn sớm cho đến ngày hôm nay.

Các cô dâu ở châu Phi còn trẻ hơn 10 tuổi

Để hình ảnh rõ ràng hơn cho người phương Tây trong thế kỷ 21, chúng ta hãy so sánh giữa một đứa trẻ gái chín tuổi ở Mỹ và một đứa trẻ gái chín tuổi ở một số quốc gia châu Phi ngày nay.

Trong khi các bé gái Mỹ sống một cuộc sống hiện đại dễ dàng với tất cả các phương tiện giải trí và vui chơi, sang trọng, thì chúng ta lại thấy các bé gái châu Phi, trong một số các nước da đen, đang phải chần cừ, múc nước từ các giếng cách xa ngôi nhà của mình một vài cây số, chúng biết nấu nướng, dọn dẹp nhà cửa, tham gia vào các công việc đồng áng, và thực hiện các nhiệm vụ khác giống như những người lớn tuổi mặc dù chúng vẫn còn nhỏ. Những trách nhiệm này làm cho các bé gái châu Phi trong thế kỷ 21 thành những cô gái có ý thức, có khả năng lo toan công việc và tự chăm sóc bản thân khi người thân không có ở nhà. Tuy nhiên, các bé gái Mỹ hay châu Âu đang sống một cuộc sống hiện đại dễ dàng thì không thể chịu trách nhiệm nặng nề như vậy. Chúng thường có một người giữ trẻ nếu gia đình chúng không có ở nhà. Hơn nữa, các bé gái châu Phi trong ví dụ nêu trên có thể chăm sóc ngay cả các bé gái phương Tây mặc dù tất cả chúng đều cùng độ tuổi như nhau.

Vì vậy, sẽ thế nào nếu so sánh giữa một bé gái Ả Rập cách đây hơn 14 thế kỷ với một bé gái Ả Rập sau đó được sống trong những hoàn cảnh tương tự như

các bé gái châu Phi phải có nhiệm vụ và trách nhiệm. Các bé gái Ả Rập bảy, tám tuổi, cách đây hơn 14 thế kỷ, đã hoàn toàn trưởng thành và có trách nhiệm giống như các bé gái châu Phi trong ví dụ nêu trên. Do đó, các bé gái này không thể được coi là tương tự như các bé gái phương Tây, những người không thể gánh vác trách nhiệm như chúng. Theo đó, người phương Tây không nên so sánh hoàn cảnh của các bé gái phương Tây trong thế kỷ 21 với các trường hợp của các bé gái Ả Rập cách đây hơn 14 thế kỷ, bởi vì bất kỳ bản án như thế này sẽ không chính xác và không thỏa đáng. Hơn nữa, người phương Tây nên đi vào xem xét rằng cơ thể của các bé gái ở các vùng nóng thường dậy thì và trưởng thành sớm hơn các bé gái ở các vùng lạnh. Nữ tính của bé gái ở các vùng nóng xuất hiện sớm hơn nữ tính của các bé gái ở các vùng lạnh, do đó, các bé gái ở các vùng nóng sẽ có đủ điều kiện kết hôn trong độ tuổi sớm hơn. Và đây chính là trường hợp ở bán đảo Ả Rập cách đây hơn 14 thế kỷ.

Như vậy, môi trường của bán đảo Ả Rập làm cho các bé gái trưởng thành trong độ tuổi sớm, trái với môi trường của châu Âu và Mỹ, do đó, việc các nhà phê bình và chỉ trích đã cáo buộc là điều không hợp lý.

Thực tế này đã được thực hiện bởi nhà Đông Phương học người Anh (R.V.C Bodley), cháu trai của ngài Thomas Bodley, người sáng lập thư viện Bodley, tác giả của cuốn sách «Gió trong sa mạc Sahara», «The

Messenger», cùng với mười bốn cuốn sách khác, sau chuyến đến thăm bán đảo Ả Rập trở về, ông cho biết:

«A'ishah, mặc dù còn nhỏ, đã trưởng thành và lớn lên một cách nhanh chóng như các phụ nữ Ả Rập khác. Kết hôn sớm như vậy vẫn còn tồn tại ở Châu Á và Đông Âu, và là một thói quen tự nhiên ở Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha cho đến gần đây»⁽¹⁵⁾. Tác giả người Anh này nói thêm: «Kể từ khi cô (A'ishah) bước vào ngôi nhà của Muhammad ﷺ, tất cả mọi người cảm thấy sự hiện diện của cô, và nếu có một cô gái hiểu biết đầy đủ cuộc hôn nhân là những gì thì A'ishah sẽ là một cô gái như thế. Quả thật, cô đã xây dựng nhân vật của cô (tức là một người vợ) kể từ ngày đầu tiên khi cô bước vào ngôi nhà của Nabi ﷺ được xây dính liền với Masjid (Thánh đường)»⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ R.V.C. Bodley, “The Messenger”, trang 129 (phiên bản tiếng Ả rập)

⁽¹⁶⁾ R.V.C. Bodley, “The Messenger”, trang 130 (phiên bản tiếng Ả rập)

Đó không phải là sự thỏa mãn cho sự ham muốn!

Đó không phải là sự thỏa mãn cho lòng ham muốn mà nó xuất phát từ một lời khuyên tốt và mong muốn tăng cường quan hệ với một người bạn thân thiết.

Cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ với A'ishah ﷺ không phải là ý tưởng của riêng Người, mà đó là một ý kiến và lời khuyên từ một người phụ nữ được gọi là Khawla Bint Hakim, với mục đích tăng cường mối quan hệ với người bạn thân yêu nhất của Nabi ﷺ tức là Abu Bakr Assiddeeq, cha của A'ishah, và đó là mối quan hệ thông gia.

Abu Bakr ﷺ là một trong những trụ cột của Islam và là người bạn gần gũi nhất với vị Nabi cao quý ﷺ. Ông còn là vị Khalif (vị kế thừa quyền lãnh đạo cộng đồng Islam) đầu tiên trong số các vị Khalif được cho là chính trực và liêm minh nhất sau khi Nabi ﷺ qua đời. Và điểm quan trọng đề cập đến ở đây rằng cuộc hôn nhân của Nabi ﷺ và A'ishah được thực hiện khi có một lời khuyên của một người phụ nữ, tức ý kiến đó có nghĩa là việc kết hôn được phù hợp với tập quán và truyền thống của xã hội lúc bấy giờ, và người phụ nữ kết hôn sớm trong thời điểm đó không bị xem là đã bị xâm phạm nhân quyền của cô ta hoặc cô ta bị tước đi

quyền tự do của mình như những lời cáo buộc của những người đạo đức giả.

Dù sao, vị Nabi của Islam ﷺ không muốn từ chối lời đề nghị kết hôn với A'ishah, con gái của người bạn thân thiết nhất của mình. Lòng chân thành của Người đối với người bạn của mình, Abu Bakr ﷺ, làm cho Người dễ dàng chấp nhận lời đề nghị nhằm tăng cường mối quan hệ thâm giao giữa hai người họ.

Và một điểm khác nữa mà chúng ta cần đề cập đến, đó là trước khi kết hôn với Nabi ﷺ, A'ishah đã từng được đính hôn với một người đàn ông khác, Jubair Bin Mut'im Bin Adei. Nghĩa là: kết hôn ở độ tuổi sớm là một tiêu chuẩn tập quán và truyền thống được phổ biến rộng rãi trong thời đại lúc bấy giờ và không ai phủ nhận hoặc phản đối nó cả. Hơn nữa, sau khi kết hôn, A'ishah đã đạt được một thứ hạng cao trong cuộc sống vợ chồng với Nabi ﷺ.

Khi Nabi ﷺ được hỏi: Ai là người yêu thương nhất trong cuộc sống của Người? Người bảo: A'ishah. Và khi được hỏi: Vậy ai là người quý mến nhất trong số những người đàn ông? Người trả lời: Cha của A'ishah. (*Sunan Tirmizhi, Hadith số 3886*).

Vì vậy, cuộc hôn nhân của Nabi ﷺ với A'ishah không phải chỉ cho mục đích thỏa mãn nhu cầu sinh lý như một số người đã mô tả, ngược lại, nó được thực

hiện cho nhiều mục đích. Nếu Nabi cao quý ﷺ thực sự muốn tìm kiếm những ham muốn bản năng của người đàn ông thì chắc chắn Người đã không phải kết hôn ở tuổi 25 với bà Khadijah, người phụ nữ lớn hơn mình 15 tuổi, và Người cũng đã không đợi cho đến khi bà Khadijah, vợ của Người qua đời mới kết hôn.

Và nếu Nabi ﷺ thực sự là một người chỉ mong muốn thỏa mãn nhu cầu sinh lý của người đàn ông thì chắc chắn Người đã không kết hôn với một bà già tám mươi tuổi sau khi Khadijah qua đời. Và người đàn bà già tuổi đó chính Sawda Bint Zam'ah Al-Aameriah, một người đàn bà góa chết chồng. Nabi ﷺ muốn an ủi bà và muốn làm một tâm gương cho các tín đồ Muslim noi theo trong việc đối xử tốt với những phụ nữ góa bụa. Nhưng dù thế nào, cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ với A'ishah trong độ tuổi sớm như vậy đã mang lại lợi ích to lớn cho Islam và các tín đồ Muslim.

Là một cô gái trẻ, nên A'ishah có thể học và tiếp thu các nguyên tắc giáo luật của Islam từ Thiên sứ ﷺ một cách nhanh chóng. Chính vì vậy, bà đã đạt được nguồn kiến thức và hiểu biết rộng về tôn giáo và trở thành một tài liệu tham khảo cho các bạn đạo già và trẻ về kiến thức cũng như sự hiểu biết liên quan đến Kinh Qur'an, Fiqh (thông hiểu giáo luật), tafseer (giải thích Qur'an), và Hadith (lời giáo huấn của Nabi ﷺ).

Và bà là một trong những học giả lớn nhất về giáo luật Islam, và bà đã giảng dạy như là một người thầy giảng dạy cho các học trò. Và bất cứ điều gì mà các vị bạn đạo hỏi bà về Islam thì đều được bà trả lời và giải đáp rõ ràng và cặn kẽ, thậm chí có lời cho rằng ¼ nguồn kiến thức Islam là ở nơi bà⁽¹⁷⁾.

Quả thật, Thiên sứ ﷺ đã chuẩn bị cho A'ishah để bà trở thành một nguồn tài liệu tham khảo tốt cho các tín đồ Muslim sau này khi Người ra đi. A'ishah là một cô gái trẻ, thông minh, và trong sáng với một bộ nhớ mạnh mẽ, do đó, Nabi ﷺ đã tin rằng bà sẽ là người có khả năng giữ gìn và duy trì di sản Islam mà Người để lại cho bà.

Quả thật, sự mặc khải đã thường được truyền khải xuống cho Nabi ﷺ mỗi khi Người ở tại nhà của A'ishah. Đây là một dấu hiệu cho bà ấy tập trung vào sự hiểu biết sứ mệnh vĩ đại của người chồng để thực hiện vai trò của mình trong việc hướng dẫn những tín đồ Muslim sau này. Những tín đồ Muslim trong triều đại của Abu Bakr, Omar, Othman, Ali và Mu'awiah (Cầu xin Allah hải lòng về họ) đều học được rất nhiều từ bà và các học giả đều tham khảo với bà về các ý kiến cũng như các vấn đề tôn giáo. Bà vẫn luôn là một tài liệu tham khảo quý giá cho những tín đồ Muslim trong

⁽¹⁷⁾ «A'ishah và Chính trị» - Al-Afaghani-p.16

việc giảng dạy và tìm hiểu các nguyên tắc giáo luật trong tôn giáo của họ.

Ông Saeed Al-Afaghani cho biết: “Tôi đã dành nhiều năm nghiên cứu về bà A'ishah (رضي الله عنها). Tôi thấy bản thân mình lúng túng không biết mô tả thế nào cho phù hợp với sự cao quý và vĩ đại của bà. Bà có kiến thức rộng lớn, đa dạng ở nhiều lĩnh vực khác nhau từ Fiqh (thông hiểu giáo luật), Hadith (các lời giáo huấn của Nabi ﷺ), Tafseer (giải thích Qur'an), kiến thức về giáo luật, đạo đức, thơ, y học, hay lịch sử bà đều nắm vững. Sự am hiểu và nắm vững tất cả các nguồn kiến thức với nhiều lĩnh vực khác nhau như vậy trước độ tuổi mười tám thật là điều đáng kinh ngạc và phi thường.”⁽¹⁸⁾

⁽¹⁸⁾ «A'ishah và chính trị» - Al-Afaghani, trang 18, 19.

Chúng ta hãy tạm dừng ở đây!

Điều quan trọng là chúng ta biết rằng những kẻ chủ mưu đã khai thác cuộc hôn nhân này nhằm mục đích làm xấu đi hình ảnh của Nabi Muhammad ﷺ. Họ đã dựa vào sự thiếu hiểu biết của người dân về các chi tiết của cuộc hôn nhân như vậy và cố y tạo ra sự đồng cảm cho người phương Tây đối với A'ishah như thể bà là một bé gái Hoa Kỳ trong thế kỷ 21 đã bị tước mất quyền tuổi thơ của mình, trong khi các sự kiện thực tế là hoàn toàn khác nhau. Nó không phải là điều hợp lý để so sánh một bé gái Mỹ hoặc một bé gái phương Tây trong thế kỷ 21 với một bé gái phương Đông hay một bé gái Ả Rập cách đây hơn 1400 năm. Điều này là hoàn toàn vô lý và sai lầm để đánh giá một sự việc ở hiện tại với một sự việc đã xảy ra cách đó quá xa trong quá khứ. Nếu những người chỉ trích và phê bình muôn vị Nabi của Islam ﷺ sống trong thời đại cách đây 14 thế kỷ kết hôn theo nguyên tắc truyền thống và văn hóa của Mỹ hoặc của phương Tây trong thế kỷ 21 thì đó là chuyện riêng của họ, họ không thể cũng như không có quyền áp đặt những nguyên tắc riêng của họ cho các thế hệ trước họ vài trăm năm. Thật là không hợp lý để phát hành các bản án cho các thế hệ cũ theo hoàn cảnh mà họ không sống hoặc không tham gia hay thành lập. Hơn nữa, những người chỉ trích và phê bình khi họ chỉ trích và phê bình cuộc hôn nhân của Nabi ﷺ và A'ishah

ﷺ thì không chịu so sánh nó với thực tại đang diễn ra ở một số nước phương Tây và các nước Kito giáo sau hàng trăm năm và họ cũng không so sánh nó với cuộc hôn nhân của người Do Thái, tôn giáo cho phép cuộc hôn nhân với một đứa trẻ gái khi nó chỉ mới ba năm và một ngày tuổi. Như vậy, điều này chứng minh rằng không thể tin vào những lời kết tội và cáo buộc của những người chỉ trích và phê bình này được.

Và một điều cũng đáng để chúng ta nói đến, đó là đã có nhiều vị Nabi (cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho họ) rất cao tuổi kết hôn với những trinh nữ rất trẻ. Kinh Thánh nói rằng Dawood (David) ﷺ đã già và mắc cảm lạnh và không có khả năng tự làm ấm cơ thể mặc dù Người đã mặc quần áo rất dày và ấm. Kings⁽¹⁹⁾ quyển 1, chương đầu tiên, cho biết:

“Khi vua David đã già và trước đó vài năm, ông không thể giữ ấm ngay cả khi họ trùm lên Người những tấm chăn đắp. Thế là, những người hầu của Người nói với Người: Đề chúng thần tìm một trinh nữ trẻ nhập cung cho Đức vua và chăm sóc cho Ngài. Cô ấy có thể nằm bên cạnh Ngài để giữ ấm cho Ngài. Sau đó, họ tìm kiếm một cô gái xinh đẹp trong tất cả những người

⁽¹⁹⁾ “Các Vị Vua”: hai quyển trong Cựu ước kể chuyện hai vương quốc Israel và Judah từ khi vua David (Dawood) băng hà cho đến khi người Do Thái lưu lạc ở Babylonia thế kỷ thứ sáu trước công nguyên).

Israel và họ tìm thấy Abishag Shunammite , và đưa cô đến với Đức vua”.

Đó là một hình ảnh rất rõ ràng, Nabi Dawood (David) عليه السلام là rất già, tuy nhiên, họ tìm kiếm cho Người các cô gái trinh nữ ở độ tuổi 10 để giữ ấm cho Người. Những lời như vậy đã mang hàm ý rõ ràng về quan hệ tình dục, những lời nói đó bảo rằng Nabi Dawood عليه السلام được sưởi ấm bằng cách sử dụng một cô gái trinh nữ trẻ đẹp nằm bên cạnh Người, dựa theo các câu trong Kinh Thánh! Vậy, tại sao những người có âm mưu chống phá Islam lại không nhìn vào điều này mà cho rằng đó là hành động hiệp dâm và cưỡng đoạt? Tại sao các phương tiện truyền thông phương Tây không nói về sự kiện này như cách họ nói về cuộc hôn nhân của Nabi Muhammad ﷺ và A'ishah رضي الله عنها? Lý do rất đơn giản, mục đích của những lời chỉ trích đó không phải muốn nói về vấn đề hôn nhân hay các mối quan hệ, mà đích thực họ chỉ tìm cái cớ để bóp méo hình ảnh của Islam, xúi giục mọi người chống lại tôn giáo này và làm cho mọi người ghét nó và những người theo của nó! Nhưng một ngày nào đó sự thật sẽ được phơi bày, và mọi người chắc chắn sẽ khám phá ra mục tiêu và âm mưu của những kẻ có tâm địa hiểm độc nhưng được che đậy dưới lớp vỏ đạo đức và nhân từ.

